

Slösa i opposition, Spara i Rosenbad

Visst minns nog de flesta den gamla barnserien om Spara och Slösa. Den om de två flickorna med motsvarande namn och beteende. Och som skulle lära alla barnen att vara sparsamma och hålla ordning på sin ekonomi. Den där Slösa kastade bort sina pengar på nöjen medan dygdiga Spara blir vinnaren som i det långa loppet har något bestående.

Kanske är det en ödets ironi att just Sparbanken med sina klara kopplingar till den socialdemokratiska rörelsen gav ut serien. För dagens socialdemokrater verkar varken ha läst eller förstått den. Idag tar oppositionen oförblommerat på sig spenderbyxorna utan att tveka. Senast ut är partiledaren Mona Sahlin och ekonomisk-politiska talesmannen Thomas Östros. På DN Debatt propagerar de hårt för att staten skall höja skatterna för att kunna öka statens utgifter under krisen. Att statsfinanserna går mot ett underskott 2009 visar att det behövs mer pengar in till staten, menar man.

Som en bjärt kontrast kom samma dag ett utspel från centerledaren Maud Olofsson: Staten måste våga ompröva alla utgifter för att kunna spara så att ekonomin går ihop. Hennes mål är att översynen skall vara klar till årets höstbudget så att man får fram möjliga besparingar inför 2010.

Skillnaderna kan nog inte bli mycket tydligare: På ena sidan finns de långsiktigt ansvarstagande, på den andra de kortsiktigt slösaktiga.

I detta kan man se ett mönster, vad än regeringen eller något regeringsparti föreslår bjuder oppositionen hela tiden över. Man vill spendera lite mer och försöka fånga några fler marginalgruppers gunst genom att uttaxera lite mer pengar av skattebetalarna eller öka det kommande budgetunderskottet ytterligare.

Inte heller är oppositionen konsekvent i sina överbudsförslag. Nyligen ifrågasattes Maud Olofsson i konstitutionsutskottet för att hanteringen av bilstödet i december förra året. Det gick för fort och kostade för mycket, heter det nu. När det begav sig var kritiken från samma opposition den rakt motsatta: Det var för lite och gick för långsamt.

Medborgarna verkar dock inte dansa efter oppositionens pipa, den kortsiktiga taktiken att skjuta på allt från alla håll har genomskådats. Det visar om inte annat de ständigt sjunkande opinionssiffrorna för oppositionen. Så sent som i höstas var gapet mellan blocken så stort att regeringen ansågs fullständigt uträknad inför valet 2010. Nu går nog snarare de flesta och väntar på när den första väljarbarometern som visar att regeringen leder kommer.

Det skiftet har regeringen jobbat fram själv genom att på det stora hela göra rätt saker vid rätt tillfälle och ståndaktigt och hålla emot frestelserna att slösa vilt. Om det i slutändan blir som i sagan, att Spara drar det längsta strået, vet ingen ännu. Men det var i vart fall länge sedan en borgerlig regering hade så stor fördel av egna styrkor och motpartens tillkortakommanden som idag.

Per Selstam/SNB